

Иезуититѣ.

Като са връщаль отъ Англия и Холландия, Петъръ заминаль презъ Германия и отишаль въ Виена, дѣто императоръ Леополдъ го приель съ най-голѣми почитания; извѣстното че стрелцитѣ са из-ново възбунтували го предизвикало да търгне за Москва, което му възпрепятствувало да остане повече въ Виенския императорский дворець, а освѣнъ туй и да направи предначертаното си пътувание въ Венеция. При всичко туй обаче, въ кратковременното си пребивание въ Виена, господаря видѣль много достопамятни работи и съхраниль ги въ ума си. Единъ пътъ въ Петербургъ, въ времето на обѣда, са отвориль въпросъ за Вѣнския дворець. Петъръ казалъ, че у императора Леополда всичко му са по-направило, освѣнъ едно: всждѣ, както въ града тѣй и въ самия дворець са нахождали иезуити, които притежавали земи и богатства повече и отъ самия Леополда; туй Вѣнския императоръ знаель. При всичко туй обаче, въ послѣдната трудна война съ Турцитѣ, въ 1683 год., тѣзъ иезуити не поднесли никаква помощ на правителството.